

ПЕНСІЙНИЙ ФОНД УКРАЇНИ
ЮРИДИЧНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

вул. Бастіонна, 9, м. Київ-14, 01601 тел. 284-89-33,

E-mail: info@pfu.gov.ua, сайт www.pfu.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 00035323

від _____ 20__ р. № _____

На № _____ від _____ 20__ р.

Наталі Щербатій
foi+request-109286-
f50e79c1@dostup.pravda.com

Шановна Наталю Михайлівно!

Пенсійний фонд України, розглянувши Ваш інформаційний запит від 01 березня 2023 року, що надійшов електронною поштою та зареєстрований у Пенсійному фонді України 01 березня 2023 року за вх. 267/11 (копія реєстраційно-моніторингової картки додається), повідомляє.

Частиною другою статті 32 Конституції України визначено, що не допускається збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини.

Рішенням Конституційного Суду України від 20 січня 2012 року № 2-рп/2012 (розміщене в мережі Інтернет за посиланням <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v002p710-12#Text>) до конфіденційної інформації про фізичну особу віднесено, зокрема, дані про її національність, освіту, сімейний стан, релігійні переконання, стан здоров'я, а також адресу, дату і місце народження. Конституційний Суд України в абзаці першому пункту 1 резолютивної частини Рішення від 30 жовтня 1997 року № 5-зп відніс до конфіденційної інформації про фізичну особу, крім вказаної, ще й відомості про її майновий стан та інші персональні дані. Така інформація про фізичну особу та членів її сім'ї є конфіденційною і може бути поширена тільки за їх згодою, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини.

Положення статті 32 Конституції України послідовно розвиваються у нормах Закону України від 01 червня 2010 року № 2297-VI "Про захист персональних даних" (розміщений в мережі Інтернет за посиланням <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2297-17#Text>), зокрема статтях 14, 16, Законів України від 09 липня 2003 року № 1058-IV "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування" (статті 21, 22) (розміщений в мережі Інтернет за посиланням <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1058-15#Text>), від 08 липня 2010 року № 2464-VI "Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове

Рябцева Тетяна Борисівна

КНЕДП ІДД ДПС

CA16DEBA53A3B111BE939875B39B0E1A5DEEB3BA4C302E4D06B506512E6F6F9700

07.03.2023

Пенсійний фонд України

07.03.2023

2800-0602-8/11660

державне соціальне страхування” (статті 17, 20, 21) (розміщений в мережі Інтернет за посиланням <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2464-17#Text>), які регулюють питання обробки інформації про фізичних осіб у визначених сферах.

Відповідно до статті 10 Закону України від 05 липня 1994 року № 80/94-ВР “Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах” (розміщений в мережі Інтернет за посиланням <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80/94-%D0%B2%D1%80#Text>) вимоги до забезпечення захисту державних інформаційних ресурсів або інформації з обмеженим доступом, вимога щодо захисту якої встановлена законом, встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Пунктом 13 Правил забезпечення захисту інформації в інформаційних, електронних комунікаційних та інформаційно-комунікаційних системах, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 29 березня 2006 року № 373 (розміщено в мережі Інтернет за посиланням <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/373-2006-%D0%BF#Text>), встановлено, що передача конфіденційної інформації, службової та таємної інформації через незахищене середовище (середовище, в якому циркулює інформація, стосовно якої відсутнє підтвердження відповідності захисту від усіх можливих загроз, імовірність прояву яких існує у цьому середовищі) здійснюється у зашифрованому вигляді або захищеними каналами зв’язку згідно з вимогами законодавства у сфері технічного та криптографічного захисту інформації, за винятком інформації, що передається через канали (лінії) зв’язку, які перебувають в межах контрольованої зони (територія (простір), на якій (в якому) унеможливлено несанкціоноване і неконтрольоване перебування сторонніх осіб, розміщення технічних і транспортних засобів).

Зазначене зумовлює вимоги щодо застосування засобів надійної ідентифікації фізичних осіб та доставки повідомлень при наданні їм конфіденційної інформації.

Визначення ідентифікації особи як процедура використання ідентифікаційних даних особи з документів, створених на матеріальних носіях, та/або електронних даних, в результаті виконання якої забезпечується однозначне встановлення фізичної, юридичної особи або представника юридичної особи, передбачено пунктом 20 частини першої статті 1 Закону України від 05 жовтня 2017 року № 2155-VIII “Про електронні довірчі послуги” (розміщений в мережі Інтернет за посиланням <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2155-19#Text>).
Визначення електронної ідентифікації як процедури використання ідентифікаційних даних особи в електронній формі, які однозначно визначають фізичну, юридичну особу або представника юридичної особи, наведено у пункті 8 частини першої цієї статті. Правові та організаційні засади створення та функціонування Єдиного державного демографічного реєстру та видачі документів, що посвідчують особу, підтверджують громадянство України чи спеціальний статус особи, а також права та обов’язки осіб, на ім’я яких видані такі документи, врегульовані Законом України від 20 листопада 2012 року № 5492-VI “Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що

підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус” (розміщений в мережі Інтернет за посиланням <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5492-17#Text>).

Принагідно повідомляємо, що Верховний Суд в постанові від 29 вересня 2020 року у справі № 263/14242/17 зазначив, що аналіз статті 19 Конституції України дає змогу дійти висновку, що діяльність органів державної влади здійснюється у відповідності до спеціально-дозвільного типу правового регулювання, яке побудовано на основі принципу “заборонено все, крім дозволеного законом; дозволено лише те, що прямо передбачено законом”. Застосування такого принципу суттєво обмежує цих суб’єктів у виборі варіантів чи моделі своєї поведінки, а також забезпечує використання ними владних повноважень виключно в межах закону і тим самим істотно обмежує можливі зловживання з боку держави та її органів.

Положення про організацію прийому та обслуговування осіб, які звертаються до органів Пенсійного фонду України, затверджене постановою правління Пенсійного фонду України від 30 липня 2015 року № 13-1, зареєстроване в Міністерстві юстиції України 18 серпня 2015 року за № 991/27436, врегульовує питання щодо надання органами Пенсійного фонду України послуг в електронній формі з використанням технологій віддаленого доступу (вебтехнологій) та автоматизованої передачі і обробки інформації.

Нормативно-правовий акт розроблено Пенсійним фондом України відповідно до Положення про Пенсійний фонд України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 липня 2014 року № 280 (розміщене в мережі Інтернет за посиланням <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0040-15#Text>), з урахуванням вимог вищезазначених законодавчих актів.

Норми, що дозволяють примусове надсилання на поштову адресу запитувачу рекомендованого листа без його на те згоди, чинним законодавством не передбачено та відповідно при ухваленні Положення не застосовувалися.

Відповідно до статті 15 Закону України від 04 жовтня 2001 року № 2759-III “Про поштовий зв’язок” (розміщений в мережі Інтернет за посиланням <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2759-14#Text>) виключне право на пересилання простих листів масою до 50 грамів та простих поштових карток має національний оператор поштового зв’язку.

Відповідно до статті 117 Конституції України нормативно-правові акти Кабінету Міністрів України, міністерств та інших центральних органів виконавчої влади підлягають реєстрації в порядку, встановленому законом. Наразі питання державної реєстрації регулюється Указом Президента України від 03 жовтня 1992 року № 493 “Про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади” (розміщений в мережі Інтернет за посиланням <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/493/92#Text>) та постановою Кабінету Міністрів України від 28 грудня 1992 року № 731 “Про затвердження Положення про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та

інших органів виконавчої влади” (розміщена в мережі Інтернет за посиланням <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/731-92-%D0%BF#Text>).

Принагідно повідомляємо, що процедура прийняття відомчих нормативно-правових актів Пенсійного фонду України передбачає узгодження проєкту відповідного акта із заінтересованими сторонами, прийняття постанови правлінням Пенсійного фонду України, яке є колегіальним органом, та державної реєстрації постанови Міністерством юстиції України, яка полягає у проведенні правової експертизи останнім на відповідність постанови Конституції та законодавству України, Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року і протоколам до неї, міжнародним договорам України, згоду на обов’язковість яких надано Верховною Радою України, та зобов’язанням України у сфері європейської інтеграції та праву Європейського Союзу (acquis ЄС), антикорупційної та гендерно-правової експертиз з урахуванням практики Європейського суду з прав людини, а також прийнятті рішення про державну реєстрацію цього акта, присвоєнні йому реєстраційного номера та занесенні до Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів.

Також повідомляємо, що постановою правління Пенсійного фонду України від 30 січня 2023 року № 5-1 “Про внесення змін до розділу IV Положення про організацію прийому та обслуговування осіб, які звертаються до органів Пенсійного фонду України”, зареєстрованою в Міністерстві юстиції України 13 лютого 2023 року за № 273/39329 (розміщена в мережі Інтернет за посиланням <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0273-23#Text>), внесено зміни, зокрема, до абзацу восьмого пункту 10 розділу IV Положення, згідно з якими передбачено можливість надсилання заявнику відповіді, що містить інформацію з обмеженим доступом через мережу Інтернет у зашифрованому вигляді з використанням електронного підпису, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису (у разі надання заявником сертифікату шифрування кваліфікованого електронного підпису заявника, згенерованого будь-яким кваліфікованим надавачем електронних довірчих послуг).

Прийнятий акт оприлюднено відповідно до вимог Закону України від 13 січня 2011 року № 2939-VI “Про доступ до публічної інформації”.

Враховуючи викладене, підстави для висновку про наявність порушень при виданні та застосуванні зазначених у запиті положень, в тому числі вчинення корупційного або пов’язаного з корупцією правопорушення, інших порушень Закону України “Про запобігання корупції”, відсутні.

Підстав для проведення службового розслідування стосовно державних службовців відповідно до Порядку проведення службового розслідування стосовно осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та осіб, які для цілей Закону України “Про запобігання корупції” прирівнюються до осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 13 червня 2000 року № 950, не встановлено.

Відповідно до статті 1 Закону України від 13 січня 2011 року № 2939-VI “Про доступ до публічної інформації” публічна інформація – це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб’єктами владних повноважень своїх обов’язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб’єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом.

Визначальним для публічної інформації є те, що вона є заздалегідь готовим, зафіксованим продуктом, отриманим або створеним суб’єктом владних повноважень у процесі виконання своїх обов’язків. Розпорядник може надати ту інформацію, яка вже існує і заздалегідь зафіксована на будь-яких носіях.

Відповідно до частини першої статті 23 цього Закону рішення, дії чи бездіяльність розпорядників інформації можуть бути оскаржені до керівника розпорядника, вищого органу або суду.

Додаток: на 1 арк. в 1 прим.

Директор департаменту

Тетяна РЯБЦЕВА